

DIREKTIVA 2004/8/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. veljače 2004.

o unaprjeđenju kogeneracije na temelju potrošnje korisne topline na unutrašnjem tržištu energije kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva 92/42/EEZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175,
uzimajući u obzir prijedlog Komisije¹
uzimajući u obzir mišljenje Ekonomskoga i socijalnoga odbora²
uzimajući u obzir mišljenje Odbor regija³
djelujući u skladu s postupkom utvrđenim u članku 25. Ugovora⁴
budući da:

- (1) potencijal za upotrebu kogeneracije kao mjere štednje energije u Zajednici zasad ostaje nedovoljno iskorišten. Unaprjeđenje kogeneracije visokog učinka na bazi potrošnje korisne topline prioritet je Zajednice s obzirom na potencijalne koristi od kogeneracije u pogledu štednje primarne energije, izbjegavanja gubitaka na mreži i smanjenja emisije, osobito stakleničkih plinova. Pored toga, učinkovito korištenje energije proizvedene kogeneracijom može pozitivno utjecati na sigurnost opskrbe energijom i konkurenciju unutar Europske unije i njenih država članica. Stoga je potrebno poduzeti mjere radi boljeg iskorištavanja potencijala na unutrašnjem tržištu energije.
- (2) Direktiva 2003/54/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2003.⁵ postavlja opća pravila za proizvodnju, prijenos, distribuciju i opskrbu električnom energijom na unutrašnjem tržište električne energije. U tom kontekstu razvoj kogeneracije doprinosi većoj konkurenciji i kada su u pitanju novi sudionici na tržištu.
- (3) U Zelenoj knjizi pod naslovom "Prema europskoj strategiji za sigurnost opskrbe energijom" naglašava se da je Europska unija izrazito ovisna o vanjskim izvorima opskrbe koji sada pokrivaju 50% potreba a predviđa se da će do 2030. godine, nastave li se postojeći trendovi, razina ovisnosti porasti na 70%. Međutim, sigurnost opskrbe ne može se ograničiti samo na pitanje smanjenja uvozne zavisnosti. Sigurnost opskrbe traži široki raspon inicijativa usmjerenih prema, između ostalog, diversifikaciji izvora i tehnologija i poboljšavanju međunarodnih odnosa. Zelena knjiga, štoviše, naglašava da je sigurnost opskrbe ključna za budući održivi razvoj. Zelena knjiga zaključuje da je usvajanje novih mjera za smanjenje potrošnje energije ključno kako za smanjenje uvozne ovisnosti tako i za ograničenje emisije stakleničkih plinova. U Rezoluciji o Zelenoj knjizi⁶ od 15. studenog 2001, Europski parlament poziva na inicijative koje će ohrabriti zaokret prema učinkovitim pogonima za proizvodnju energije, uključujući kombiniranu proizvodnju toplinske i električne energije.

¹ SL C 291 E od 26. studenoga 2002. str. 182.

² SL C 95 od 23. travnja 2003, str. 12.

³ SL C 244 od 10. listopada 2003, str. 1.

⁴ Mišljenje Europskog parlamenta od 13. svibnja 2003. (još neobjavljen u Službenom listu). Opće stajalište Vijeća od 8. rujna 2003. (još neobjavljeno u Službenom listu) i Stajalište Europskog parlamenta od 18. prosinca 2003. (još neobjavljeno u Službenom listu).

⁵ SL L 176 od 15. srpnja 2003, str. 37.

⁶ SL C 140 E od 13. lipnja 2002, str. 543.

- (4) Izjava Komisije “Održiva Europa za bolji svijet – Strategija Europske unije za održivi razvoj” predstavljena na Europskom Vijeću u Gothenburgu 15. i 16. lipnja 2001. označava klimatske promjene jednom od najvećih zapreka održivom razvoju i naglašava potrebu za rastućim korištenjem čiste energije i jasnim djelovanjem usmjerenim prema smanjenju potrošnje energije.
- (5) Povećano pravilno korištenje kogeneracije usmjereno prema uštedama primarne energije predstavlja važan dio paketa mjera potrebnih radi poštivanja odredbi Protokola iz Kyota Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime, kao i paketa politika usmjerenih prema ispunjavanju budućih obaveza. Komisija je u svom Priopćenju o provedbi prve faze Europskog programa o klimatskim promjenama označila unapređenje kogeneracije ako jednu od mjera potrebnih radi smanjenja emisije stakleničkih plinova iz energetskeg sektora i najavila svoju namjeru da podnese prijedlog Direktive o unapređenju kogeneracije u 2002. godini.
- (6) U svojoj Rezoluciji od 25. rujna 2002. o Priopćenju Komisije o provedbi prve faze Europskog programa o klimatskim promjenama⁷, Europski parlament prihvaća ideju o podnošenju prijedloga o jačanju mjera Zajednice na unapređenju upotrebe kombinirane proizvodnje toplinske i električne energije i poziva na žurno donošenje Direktive o kombiniranoj proizvodnji toplinske i električne energije.
- (7) Važnost se kogeneracije prepoznaje i u Rezoluciji Vijeća od 18. prosinca 1997.¹ i u Rezoluciji Europskog parlamenta od 15. svibnja 1998.² o Strategiji Zajednice na unapređenju kombinirane proizvodnje toplinske i električne energije.
- (8) Vijeće je u svojim Zaključcima od 30. svibnja 2000. i 5. prosinca 2000. podržalo Plan aktivnosti Komisije za energetske učinkovitost i označilo unapređenje kogeneracije jednim od kratkoročnih prioriteta područja. Europski parlament u svojoj Rezoluciji od 14. ožujka 2001. o Planu aktivnosti za energetske učinkovitost³ pozvao je Komisiju da podnese prijedloge kojima se utvrđuju pravila za unapređenje kogeneracije, tamo gdje je to potrebno za zaštitu okoliša.
- (9) Direktiva Vijeća 96/61/EZ od 24. rujna 1996. o zajedničkom sprječavanju i kontroli onečišćenja⁴, Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2001. o ograničenju onečišćenja zraka određenim štetnim tvarima iz velikih postrojenja s izgaranjem⁵ i Direktiva 2000/76/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2000. o paljenju otpada⁶, sve navode potrebu za evaluacijom potencijala kogeneracije u novim postrojenjima.
- (10) Direktiva 2002/91/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o energetske učinkovitosti u zgradarstvu⁷ zahtjeva od država članica da se pobrinu da se kod novih zgrada korisne površine iznad 1000 m² prije početka izgradnje razmotre i uzme u obzir tehnička, ekološka i ekonomska izvedivost alternativnih sustava kao što je kogeneracija toplinske i električne energije.
- (11) Kogeneracija visokog učinka u ovoj se Direktivi definira na temelju uštede energije koje se postiže kombiniranom umjesto odvojenom proizvodnjom toplinske i električne energije. Energetske uštede za postojeća postrojenja preko 5% i za nova postrojenja preko 10% daju osnove za naziv ‘kogeneracija visokog učinka’. U cilju maksimiziranja energetske uštede i izbjegavanja gubitka energetske uštede, najveća se pažnja mora posvetiti uvjetima u kojima funkcioniraju kogeneracijska postrojenja.

⁷ SL C 273 E od 14. studenoga 2003, str. 172.

¹ SL L 1 od 4. siječnja 2003, str. 65.

² SL L 167 od 1. lipnja 1992, str. 17. Direktiva posljednje izmijenjena i dopunjena Direktivom 93/68/EEZ (SL L 220 od 30. kolovoza 1993, str. 1).

³ SL C 343 od 5. prosinca 2001, str. 190.

⁴ SL C 257 od 10. listopada 1996, str. 26.

⁵ SL L 309 od 27. studenoga 2001, str. 1.

⁶ SL L 332 od 28. prosinca 2000, str. 91.

⁷ SL L 1 od 4. siječnja 2003, str. 65.

- (12) U kontekstu evaluacije ušteda primarne energije, važno je uzeti u obzir situaciju kod onih država članica koje veći dio potrošnje električne energije pokrivaju uvozom.
- (13) Radi transparentnosti važno je usvojiti usklađenu osnovnu definiciju kogeneracije. Tamo gdje su kogeneracijska postrojenja opremljena za odvojenu proizvodnju toplinske ili električne energije, takva se proizvodnja ne bi trebala specificirati kao kogeneracija kod izdavanja jamstva i u statističke svrhe.
- (14) Kako bi se osiguralo da se potpora kogeneraciji u smislu ove Direktive temelji na potrošnji korisne topline i uštedama primarne energije, potrebno je ustanoviti kriterije za utvrđivanje i evaluaciju energetske učinkovitosti kogeneracijske proizvodnje kako proizlazi iz osnovne definicije.
- (15) Opći cilj ove Direktive trebao bi biti utvrđivanje usklađene metode izračunavanja električne energije iz kogeneracije i potrebnih naputaka za njenu primjenu, uzimajući u obzir metodologije kao što su one koje upravo razvijaju europske organizacije za standardizaciju. Ova metoda trebala bi biti prilagodljiva kako bi uvažila tehnički napredak. Primjena ovih obračuna iz Dodatka II. i III. na mikro kogeneracijske jedinice mogla bi se, u skladu s načelom proporcionalnosti, bazirati na vrijednostima koje proizlaze iz tipskog pokusnog postupka kojeg potvrđuje nadležno nezavisno tijelo.
- (16) Definicije kogeneracije i kogeneracije visokog učinka koje se koriste u ovoj Direktivi ne dovode u pitanje upotrebu drugačijih definicija u nacionalnim zakonima, u svrhe koje se ne odnose na one definirane u ovoj Direktivi. Primjereno je posuditi odgovarajuće definicije iz Direktive 2003/54/EZ i Direktive 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o unapređenju proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora na unutrašnjem tržištu električne energije⁸.
- (17) Kod mjerenja proizvodnje korisne topline na točki proizvodnje u kogeneracijskom postrojenju naglašava se potreba da se osigura da se prednosti korisne topline iz kogeneracije ne ponište visokim toplinskim gubicima iz distribucijske mreže.
- (18) Omjer toplinske i električne energije je tehnička karakteristika koja se mora definirati da bi se izračunala količine električne energije iz kogeneracije.
- (19) U smislu ove Direktive, definicija "kogeneracijske jedinice" može obuhvatiti opremu za proizvodnju samo toplinske ili proizvodnju samo električne energije kao što su jedinice s pomoćnim gorivom ili naknadnim izgaranjem. Proizvodnja iz takvih jedinica ne smatra se kogeneracijom kod izdavanja jamstva ili u statističke svrhe.
- (20) Definicija malih kogeneracija uključuje, između ostalog, mikro kogeneraciju i distribuirane kogeneracijske jedinice kao što su jedinice za opskrbu izoliranih područja ili za ograničenu rezidencijalnu, komercijalnu ili industrijsku potrošnju.
- (21) U cilju povećanja transparentnosti kako bi se omogućilo potrošačima da izaberu između električne energije iz kogeneracije i električne energije iz drugačijih postupaka, potrebno je osigurati da se, na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti, porijeklo kogeneracije visokog učinka može jamčiti. Programi za jamstva o porijeklu sami po sebi ne podrazumijevaju pravo na povlastice iz nacionalnih programa potpore.
- (22) Važno je postići da se svi oblici električne energije proizvedeni iz kogeneracije visokog učinka obuhvate jamstvima o porijeklu. Važno je razlikovati jamstva o porijeklu od razmjenjivih certifikata.
- (23) U cilju većeg tržišnog prodora kogeneracije na srednji rok, od država članica se može zahtijevati da usvoje i objave izvještaje s analizom nacionalnih potencijala za kogeneraciju visokog učinka te da u izvještaj uključe i posebnu analizu barijera kogeneracije kao i sve mjere poduzete na osiguranju pouzdanosti sustava jamstva.

⁸ SL L 283 od 27. listopada 2001, str. 33.

- (24) Javna podrška treba biti u skladu s odredbama naputaka Zajednice o državnoj potpori zaštiti okoliša¹, uključujući i izbjegavanje kumulacije potpora. Ovi naputci sada omogućavaju određeni vid javne podrške ako se može pokazati da su mjere zaštite okoliša efikasne zbog izrazito visokog učinka konverzije, zbog toga što će mjere omogućiti smanjenje potrošnje energije ili će proizvodni procesi biti manje štetni za okoliš. Takva će potpora u nekim slučajevima biti potrebna da bi se bolje iskoristio potencijal kogeneracije, a naročito treba uzeti u obzir potrebu internalizacije eksternih troškova.
- (25) Program javne potpore unapređenju kogeneracije treba usmjeriti uglavnom na potporu kogeneraciji na temelju ekonomski opravdane potrošnje topline i energije za hlađenje.
- (26) Države članice primjenjuju različite mehanizme potpore kogeneraciji na nacionalnoj razini, u koje spadaju potpora investicijama, porezne olakšice ili umanjenja poreza, zeleni certifikati i izravna cjenovna potpora. Važno sredstvo za postizanje ciljeva ove Direktive je garantiranje odgovarajućeg funkcioniranja ovih mehanizama dok se ne operacionalizira usklađeni okvir Zajednice u cilju održavanja povjerenja ulagača. Komisija će pratiti stanje i izvještavati o iskustvima stečenim u primjeni nacionalnih programa potpore.
- (27) Za prijenos i distribuciju električne energije iz kogeneracije visokog učinka primjenjuju se odredbe članka 7, stavaka 1, 2. i 5. Direktive 2001/77/EZ kao i odgovarajuće odredbe Direktive 2003/54/EZ. Ako je kogeneracijski proizvođač istovremeno povlašteni kupac po nacionalnim propisima u smislu članka 21, stavka 1. Direktive 2003/54/EZ, tarife za otkup dodatne električne energije koja je povremeno potrebna kogeneracijskom proizvođaču trebaju se utvrditi na temelju objektivnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija. Naročito za male i mikro kogeneracijske jedinice pristup električne energije iz kogeneracija visokog učinka mrežnom sustavu, može se omogućiti uz obavijest Komisiji.
- (28) Općenito, kogeneracijske jedinice do 400 kW koje spadaju pod definicije iz Direktive Vijeća 92/42/EEZ od 21. svibnja 1992. o zahtjevima učinkovitosti za nove kotlove za toplu vodu na tekuća ili plinovita goriva² vjerojatno neće udovoljiti tim minimalnim zahtjevima učinkovitosti i zato ih treba i izostaviti iz te Direktive.
- (29) Treba uzeti u obzir specifičnu strukturu sektora kogeneracije, koja obuhvaća mnoge male i srednje proizvođače, naročito pri razmatranju administrativnih postupaka za dobivanje dozvole za izgradnju kogeneracijskih kapaciteta.
- (30) U smislu ciljeva ove Direktive za stvaranje okvira za promicanje kogeneracije, važno je naglasiti potrebu za stabilnim ekonomskim i administrativnim okruženjem za ulaganje u nova kogeneracijska postrojenja. Države članice se pozivaju da rade na ovom zahtjevu kroz stvaranje programa potpore za razdoblje od najmanje četiri godine i tako što će izbjegavati česte promjene administrativnih postupaka, itd. Države članice se također pozivaju da vode računa da programi javne potpore poštuju načelo postupnog ukidanja (*phase-out*).
- (31) Ukupna učinkovitost i održivost kogeneracije ovisi o mnogim faktorima kao što su, tehnologija, vrste goriva, krivulja opterećenja, veličina, kao i karakteristike topline. Iz praktičnih razloga i zbog činjenice da potrošnja toplinske energije za različite namjene traži različite temperaturne razine topline i da te razlike utječu na učinke kogeneracije, kogeneracija bi se mogla podijeliti u kategorije kao što su 'industrijska kogeneracija', 'toplinska kogeneracija' i 'poljoprivredna kogeneracija'.
- (32) U skladu s načelom supsidijarnosti i proporcionalnosti utvrđenom u članku 5. Ugovora, opća načela koja čine okvir za unapređenje kogeneracije na unutrašnjem tržištu energije trebaju se utvrditi na razini

¹ SL C 37 od 3. veljače 2001, str. 3.

² SL L 167 od 22. lipnja 1992, str. 17. Direktiva posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 93/68/EEZ (SL L 220 od 30. kolovoza 1993, str.1.).

Zajednice, ali razrada provedbe treba ostati na državama članicama, što će im omogućiti da odaberu režim, koji najbolje odgovara njihovim pojedinačnim situacijama. Ova Direktiva se ograničava na minimum i ne premašuje granice potrebnoga koji je potreban za postizanje ovih ciljeva.

(33) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive trebaju se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja koja utvrđuje postupke za vršenje provedbenih ovlasti koje su prenijete na Komisiju¹.

DONIJELE SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj

Cilj je ove Direktive povećati energetska učinkovitost i povećati sigurnost opskrbe stvaranjem okvira za unapređivanje i razvoj kogeneracije visokog učinka na temelju potrošnje korisne topline i štednje primarne energije na unutrašnjem tržištu, uzimajući u obzir specifične nacionalne okolnosti naročito klimatske i ekonomske uvjete.

Članak 2.

Opseg

Ova se Direktiva odnosi na kogeneracije definirane u članku 3. i kogeneracijske tehnologije iz Dodatka I.

Članak 3.

Definicije

U smislu ove Direktive, termini imaju sljedeća značenja:

- (a) "kogeneracija" je proizvodnja u istovremenom procesu toplinske energije i električne i/ili mehaničke energije;
- (b) "korisna toplina" je toplinska energija proizvedena u procesu kogeneracije radi zadovoljavanja ekonomski opravdane potrošnje energije za grijanje ili energije za hlađenje;
- (c) "ekonomski opravdana potrošnja" je potrošnja koja ne prelazi potrebe za grijanjem ili hlađenjem koje bi se inače u tržišnim uvjetima mogle zadovoljiti postupcima proizvodnje energije različitim od kogeneracije.
- (d) "električna energija iz kogeneracije" je električna energija proizvedena u postupku koji se odnosi na proizvodnju korisne toplinske energije te izračunata u skladu s metodologijom navedenom u Dodatku II;
- (e) "rezervna električna energija" je električna energija koje se mora isporučiti putem električne mreže u slučaju poremećaja u funkcioniranju kogeneracijskog procesa, uključujući i razdoblja održavanja i popravaka;
- (f) "balansna energija iz mreže" je električna energije koja se isporučuje putem električne mreže u situacijama kada je potrošnja električne energije veća od proizvodnje električne energije u kogeneracijskom postupku;

¹ SL L 184 od 17. srpnja 1999, str. 23.

- (g) "ukupna učinkovitost" je godišnja proizvodnja električne i mehaničke energije i proizvodnja korisne topline podijeljena s potrošnjom goriva upotrijebljenog za toplinsku energiju proizvedenu u procesu kogeneracije i za proizvedenu bruto električnu i mehaničku energiju;
- (h) "učinkovitost" je učinkovitost izračunata na osnovu neto kalorijske vrijednosti goriva (poznata i kao 'niža kalorijska vrijednost');
- (i) "kogeneracije visokog učinka" je kogeneracija koja udovoljava kriterijima utvrđenim u Dodatku III;
- (j) "referentna vrijednost učinkovitosti za odvojenu proizvodnju" je učinkovitost alternativnih odvojenih proizvodnji toplinske i električne energije koje treba zamijeniti kogeneracijskim postupkom;
- (k) "omjer toplinske i električne energije" je odnos električne energije prema korisnoj toplinskoj energiji u punom kogeneracijskom pogonu uz korištenje operativnih podataka određene jedinice;
- (l) "kogeneracijska jedinica" je jedinica koja može raditi u kogeneracijskom pogonu;
- (m) "mikro kogeneracijska jedinica" je jedinica maksimalne snage manje od 50 kW;
- (n) "mala kogeneracija" je kogeneracija jedinica instalirane snage do 50 MW ;
- (o) "kogeneracijska proizvodnja" je zbroj električne i mehaničke energije i toplinske energije iz kogeneracije;

Pored ovih, primjenjuju se i definicije iz Direktive 2003/54/EZ i Direktive 2001/77/EZ.

Članak 4.

Kriteriji učinkovitosti kogeneracije

1. U cilju definiranja učinkovitosti kogeneracije u skladu s Dodatkom III, Komisija će, u skladu s postupkom iz članka 14, stavka 2, najkasnije do 21. veljače 2006, utvrditi usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne energije i toplinske energije. Ove usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti sastoje se od matičnih vrijednosti diferenciranih po relevantnim faktorima, koji uključuju godine izgradnje i vrstu goriva i moraju se zasnivati na dokumentiranoj analizi uzimajući u obzir, između ostalog, podatke iz pogonske upotrebe pod realnim uvjetima, prekograničnu razmjenu električne energije, kombinaciju goriva i klimatske uvjete kao i korištene kogeneracijske tehnologije u skladu s načelima iz Dodatka III.
2. Komisija će, u skladu s postupkom iz članka 14, stavka 2. revidirati usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije iz stavka 1, prvi put najkasnije do 21. veljače 2011, a nakon toga svake četiri godine, kako bi se uzeo u obzir tehnološki napredak i promjene u distribuciji energetske izvora.
3. Države članice koje provode ovu Direktivu prije nego što Komisija ustanovi usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije iz stavka 1, trebaju do datuma iz stavka 1, usvojiti svoje nacionalne usklađene referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne i toplinske energije koji će se koristiti za izračunavanje uštede primarne energije iz kogeneracije u skladu s metodologijom iz Dodatka III.

Članak 5.

Jamstva o porijeklu električne energije iz kogeneracije

1. Na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti iz članka 4, stavka 1, države članice će najkasnije šest mjeseci od usvajanja ovih vrijednosti, osigurati uvjete koji će garantirati porijeklo električne energije proizvedene iz kogeneracije visokog učinka na osnovu objektivnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija koje određuje svaka država članica. One će osigurati da ovo jamstvo o porijeklu električne energije omogući proizvođačima da pokažu da je prodana električna energija proizvedena u postupku kogeneracije visokog učinka te da se izdaje u tu svrhu na zahtjev proizvođača.
2. Države članice mogu odrediti jedno ili više nadležnih tijela, koja nisu povezana s djelatnostima proizvodnje i distribucije, koje će nadgledati izdavanje jamstva o porijeklu iz stavka 1.
3. Države članice ili nadležna tijela donose odgovarajuće mehanizme koji će omogućiti da jamstva o porijeklu budu točna i pouzdana te će u izvještaju iz članka 10, stavka 1. navesti mjere za osiguranje pouzdanosti sustava jamstva.
4. Programi za jamstva o porijeklu sami po sebi ne podrazumijevaju prava na povlastice iz nacionalnih mehanizama potpore.
5. Jamstvo o porijeklu :
 - navodi nižu kalorijsku vrijednost goriva iz kojeg je električna energija proizvedena, namjenu toplinske energije proizvedenu zajedno s električnom energijom i konačno, datume i mjesta proizvodnje;
 - navodi količinu električne energije iz kogeneracije visokog učinka u skladu s Dodatkom II. na koje se jamstvo odnosi;
 - navodi uštede primarne energije izračunate u skladu s Dodatkom III. na temelju usklađenih referentnih vrijednosti učinkovitosti koje utvrđuje Komisija, kako je propisano u članku 4, stavku 1;

Države članice mogu uključiti dodatne podatke o jamstvu o porijeklu.

6. Takvo jamstvo o porijeklu, koje se izdaje prema stavku 1, uzajamno priznaju države članice, isključivo kao dokaz elemenata iz stavka 5. Svako odbijanje da se jamstvo o porijeklu prizna kao takav dokaz, naročito iz razloga vezanih za sprječavanje prevare, mora se temeljiti na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. U slučaju odbijanja priznanja jamstva o porijeklu, Komisija može primorati subjekt koji odbija priznati jamstvo da jamstvo prizna, naročito uzimajući u obzir objektivne, transparentne i nediskriminirajuće kriterije na kojima se priznavanje temelji.

Članak 6.

Nacionalni potencijali za kogeneraciju visokog učinka

1. Države članice moraju provesti analizu nacionalnih potencijala za kogeneraciju visokog učinka, uključujući i mikro kogeneraciju visokog učinka.
2. Analiza se:
 - temelji na dokumentiranim znanstvenim podacima i vodi kriterijima iz Dodatka IV,
 - identificira sve potencijale za potrošnju korisne topline i energije za hlađenje, koji su pogodni za primjenu kogeneracije visokog učinka kao i dostupnost goriva i drugih energetske resursa koji se koriste u kogeneracijskom postupku,

- obuhvaća posebnu analizu prepreka, koje mogu ometati realizaciju nacionalnih potencijala za kogeneraciju visokog učinka. Ova analiza naročito razmatra prepreke koje se odnose na cijene i troškove pristupa gorivima, prepreke u vezi s pitanjima mrežnog sustava, prepreke u vezi s administrativnim postupcima i prepreke u vezi s izostalom internalizacijom vanjskih troškova u cijenama energije.
3. Države članice evaluiraju napredak u povećanju udjela kogeneracije visokog učinka, prvi put najkasnije do 21. veljače 2007. a nakon toga svake četiri godine, na zahtjev Komisije najmanje šest mjeseci prije isteka datuma.

Članak 7.

Programi potpore

1. Države članice osiguravaju potporu za kogeneracijsku proizvodnju – tekuću i buduću – koja se temelji na potrošnji korisne toplinske energije i štednji primarne energije u svjetlu realnih mogućnosti za smanjenje potrošnje energije primjenom drugih ekonomski izvedivih ili ekološki korisnih mjera kao ostalih mjera energetske učinkovitosti.
2. Ne dovodeći u pitanje članke 87. i 88. Ugovora, Komisija evaluira primjenu mehanizama potpore koje koriste države članice prema kojima kogeneracijski proizvođač prima, na temelju propisa koje donose tijela javne vlasti, izravnu ili neizravnu potporu, a koja može dovesti do trgovinskih ograničenja.

Komisija je obavezna razmotriti doprinose li ovi mehanizmi ostvarenju ciljeva definiranih u člancima 6. i 174, stavku 1. Ugovora.

3. Komisija predstavlja u izvještaju iz članka 11. dokumentiranu analizu stečenog iskustva i analizu primjene i paralelnog postojanja različitih mehanizama potpore iz stavka 2. ovog članka. Izvještaj ocjenjuje uspjeh, uključujući i ekonomsku isplativost sustava potpore unapređenju korištenja kogeneracije visokog učinka u skladu s nacionalnim potencijalima iz članka 6. Izvještaj također mora dati pregled u kojoj mjeri programi potpore doprinose stvaranju stabilnih uvjeta za ulaganje u kogeneraciju.

Članak 8.

Pitanja mrežnog sustava električne energije i tarifa

1. U cilju osiguranja prijenosa i distribucije električne energije proizvedene u kogeneracijskom postupku primjenjuju se odredbe članka 7, stavaka 1, 2. i 5. Direktive 2001/77/EZ kao i odgovarajuće odredbe Direktive 2003/54/EZ.
2. Ako je kogeneracijski proizvođač istovremeno povlašten kupac po nacionalnim propisima u smislu članka 21, stavak 1. Direktive 2003/54/EZ, države članice trebaju poduzeti potrebne mjere kako bi se tarife za otkup električne energije za proizvodnju rezervne i balansne energije, utvrdile prema objavljenim tarifama i uvjetima poslovanja.
3. Sukladno obavijesti Komisiji, države članice mogu naročito omogućiti pristup mrežnom sustavu za električnu energiju iz kogeneracije visokog učinka iz malih i mikro kogeneracijskih jedinica.

Članak 9.

Upravni postupci

1. Države članice ili nadležna tijela koje imenuju države članice, evaluiraju postojeće zakonske okvire i propise koji se odnose na postupke odobrenja ili druge postupke iz članka 6. Direktive 2003/54/EZ, koji se odnose na kogeneracijske jedinice visokog učinka s ciljem:

- (a) poticanja projektiranja kogeneracijskih jedinica koji odgovaraju ekonomski opravdanoj potražnji za toplinskom energijom i izbjegavanju veće proizvodnje toplinske energije od potrebne.
 - (b) smanjenja regulacijskih i neregulacijskih barijera povećanju kogeneracijske proizvodnje;
 - (c) prilagodbe i ubrzanju postupaka na odgovarajućim upravnim razinama; i
 - (d) osiguranja objektivnih, transparentnih i nediskriminirajućih pravila, te punom uvažavanju posebnih karakteristika različitih tehnologija kogeneracije.
2. Države članice obavezne su, tamo gdje je to primjereno u kontekstu nacionalnog zakonodavstva, dati indikacije o dostignutom stupnju, naročito:
- (a) koordinacije između različitih upravnih tijela kada se radi o rokovima, zaprimanju i obradi zahtjeva za odobrenje;
 - (b) formuliranja mogućih naputaka za djelatnosti iz stavka 1. i izvedivosti ubrzanog postupka planiranja za kogeneracijske proizvođače; i
 - (c) određivanja tijela koje će djelovati kao posrednik u sporovima između tijela nadležnih za izdavanje odobrenja i podnositelja zahtjeva za odobrenje.

Članak 10.

Izveštaji država članica

1. Države članice će, najkasnije do 21. veljače 2006. objaviti izvještaj s rezultatima analize i evaluacije koje se obavljaju prema članku 5, stavku 3, članku 6, stavku 19, članku 9, stavku 19. i članku 9, stavku 2.
2. Države članice obavezne su najkasnije do 21. veljače 2007. objaviti izvještaj s rezultatima evaluacije iz članka 6, stavka 3. Nakon toga izvještaj se objavljuje svake četiri godine, a na zahtjev Komisije najmanje šest mjeseci prije isteka roka.
3. Države članice podnose Komisiji statistički izvještaj o nacionalnoj proizvodnji električne i toplinske energije iz kogeneracije, najkasnije do kraja prosinca 2004. s podacima za 2003. godinu, a nakon toga izvještaj će se podnositi jednom godišnje, u skladu s metodologijom iz Dodatka II. Također podnose godišnji statistički izvještaj o kogeneracijskim kapacitetima i gorivima koji se koriste za kogeneraciju. Države članice također mogu podnositi i statistički izvještaj o uštedi primarne energije koja se postiže primjenom kogeneracije, u skladu s metodologijom iz Dodatka III.

Članak 11.

Izveštaji Komisije

1. Na temelju izvještaja koji se podnose sukladno članku 10. Komisija obavlja nadzor primjene ove Direktive i podnosi Europskom Parlamentu i Vijeću izvještaj o napretku u provedbi ove Direktive najkasnije do 21. veljače 2008, a nakon toga svake četiri godine.

Izveštaj osobito:

- (a) razmatra napredak u realizaciji nacionalnih potencijala za kogeneraciju visokog učinka iz članka 6.
- (b) evaluira u kojoj su mjeri pravila i postupci koji određuju okvirne uvjete za kogeneraciju na unutrašnjem tržištu energije postavljeni na temelju objektivnih, transparentnih i nediskriminirajućih kriterija, s dužnim uvažavanjem prednosti kogeneracije.

- (c) ispitati stečena iskustva u primjeni i istovremenim postojanjem različitih mehanizama potpore kogeneraciji.
- (d) razmotriti referentne vrijednosti učinkovitost za odvojenu proizvodnju na bazi postojećih tehnologija.

Ako je potrebno, Komisija uz izvještaj podnosi i prijedloge Europskom Parlamentu i Vijeću.

2. Pri evaluaciji napretka iz stavka 1, točke (a), Komisija razmatra u kojoj mjeri su nacionalni potencijali za kogeneraciju visokog učinka iz članka 6, bili ili će se ostvariti uvažavajući mjere država članica, njihove uvjete, uključujući klimatske uvjete i utjecaje na unutrašnje tržište energije i utjecaj na druge inicijative kao što je Direktiva 2003/54/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. koja utvrđuje program trgovine kvotama emisija stakleničkih plinova unutar Zajednice i donosi izmjene i dopune Direktive Vijeća 96/61/EZ¹.

Ako je potrebno, Komisija podnosi daljnje prijedloge Europskom Parlamentu i Vijeću, posebno s ciljem donošenja plana djelovanja na razvoju kogeneracije visokog učinka u Zajednici.

3. Pri evaluaciji opsega daljnjeg usklađivanja metode izračunavanja iz članka 4. stavka 1, Komisija razmatra utjecaj istovremenog postojanja izračuna iz članka 12, Dodatka II. i Dodatka III, na unutrašnjem tržištu uzimajući u obzir iskustva stečena u primjeni nacionalnih mehanizama potpore.

Ako je potrebno, Komisija podnosi daljnje prijedloge Europskom Parlamentu i Vijeću, posebno s ciljem daljnjeg usklađivanja metoda izračuna.

Članak 12.

Alternativni obračuni

1. Do kraja 2010. godine i uz prethodno odobrenje Komisije, države članice mogu koristiti drugačije metode od onih utvrđenih u Dodatku II, točka (b) za izuzimanje iz izvještajnih podataka moguće proizvodnje električne energije iz ne-kogeneracijskih izvora. Međutim, u smislu članka 5, stavka 1. i članka 10, stavka 3, količina električne energije iz kogeneracije određuje se prema Dodatku II.
2. Države članice mogu izračunavati uštedu primarne energije iz proizvodnje toplinske energije i električne i mehaničke energije prema Dodatku III, točka (b), ne koristeći Dodatak II. kako bi se razdvojile one količine toplinske i električne energije koje nisu dijelovi kogeneracijskog procesa. Takva se proizvodnja može smatrati kogeneracijom visokog učinka pod uvjetom da zadovoljava kriterije za učinkovitost iz Dodatka III, točka (a) i za kogeneracijske jedinice električne snage iznad 25MW, ako je njihova ukupna učinkovitost iznad 70%. Međutim, za izdavanje jamstva o porijeklu i za statističke svrhe specifikacije količine električne energije kogeneracije proizvedene u takvoj proizvodnji, određuju se prema Dodatku II.
3. Države članice koje koriste neku alternativnu metodologiju, mogu do kraja 2010. godine definirati kogeneraciju kao kogeneraciju visokog učinka bez verificiranja da li kogeneracijska proizvodnja zadovoljava kriterije iz Dodatka III, točka (a), ako se na nacionalnoj razini dokaže da kogeneracijska proizvodnja identificirana takvom alternativnom metodom obračuna u prosjeku zadovoljava kriterije iz Dodatka III, točka (a). Ako se jamstvo o porijeklu izdaje za takvu proizvodnju, učinkovitost kogeneracijske proizvodnje specifičirana u jamstvu ne smije premašiti graničnu vrijednost kriterija iz Dodatka III, točka (a) osim ukoliko se obračunom iz Dodatka III. ne pokaže drugačije. Međutim, za izdavanje jamstva o porijeklu i za statističke svrhe specifikacije količine električne energije kogeneracije proizvedene u takvoj proizvodnji, određuju se prema Dodatku II.

¹ SL L 275 od 25. listopada 2003, str. 32.

Članak 13.

Revizija

1. Granične vrijednosti koje se koriste u izračunavanju električne energije iz kogeneracije iz Dodatka II, točka (a) prilagođavaju se tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 14, stavka 2.
2. Granične vrijednosti koje se koriste u izračunavanju učinkovitosti kogeneracijske proizvodnje i uštede primarne energije iz Dodatka III, točka (a) prilagođavaju se tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 2.
3. Naputci za određivanje omjera električne i toplinske energije iz Dodatka II, točka (d) prilagođavaju se prema tehničkom napretku u skladu s postupkom iz članka 14, stavka 2.

Članak 14.

Postupak Odbora

1. Odbor pomaže Komisiji.
2. Prilikom pozivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe članka 8.

Rok iz članka 5, stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.
3. Odbor je obavezan usvojiti svoj Poslovnik.

Članak 15.

Preuzimanje

Države članice će donijeti zakone i potrebne odredbe kako bi se uskladile s ovom Direktivom najkasnije do 21. veljače 2006. One će o tome odmah obavijestiti Komisiju.

Kad države članice budu donosile ove mjere, te će mjere prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice.

Članak 16.

Izmjene i dopune Direktive 92/42/EEZ

U članku 3, stavku 1. Direktive 92/42/EEZ dodaje se sljedeća alineja :

- kogeneracijske jedinice definirane u Direktivi 2004/8/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o unapređenju kogeneracije na temelju potrošnje korisne topline na unutrašnjem tržištu energije *

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu danom objave u *Službenom listu Europske unije*.

* SL L 52 od 21. veljače 2004, str. 50

Članak 18.

Obraćanje

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu, 11. veljače 2004.

Za Europski Parlament
Predsjednik
P. COX

za Vijeće
Predsjednik
M.McDOWELL

DODATAK I.

Kogeneracijske tehnologije koje obuhvaća ova Direktiva

- a) Plinske turbine kombiniranog ciklusa s rekuperacijom topline
- b) Parne protutlačne turbine
- c) Kondenzacijske turbine s oduzimanjem
- d) Parne turbine s rekuperacijom topline
- e) Strojevi s unutrašnjim izgaranjem
- f) Mikro turbine
- g) Stirlingovi strojevi
- h) Gorive ćelije
- i) Parni strojevi
- j) Organski Rankineov ciklus (ORC)
- k) Druge vrste tehnologija ili izgaranja na koje se odnosi definicija iz članka 3.

DODATAK II.

Definicija električne energije iz kogeneracije

Vrijednosti koje se koriste za izračunavanje električne energije iz kogeneracije određuju se na temelju očekivanog i stvarnog rada određene jedinice u redovnim pogonskim uvjetima. Za mikrokogeneracijske jedinice, izračun se temelji na utvrđenim vrijednostima.

- a) Proizvodnja električne energije iz kogeneracije smatra se jednakom ukupnoj godišnjoj proizvodnji električne energije u određenoj jedinici mjereno na pragu glavnih generatora
 - i. u kogeneracijskim jedinicama tipa (b), (d), (e), (f) (g) i (h) sukladno Dodatku I. s ukupnom učinkovitošću od 75% na godišnjem nivou, i
 - ii. u kogeneracijskim jedinicama tipa (a) i (c) sukladno Dodatku I. s ukupnom učinkovitošću od 80% na godišnjem nivou.
- b) U kogeneracijskim jedinicama ukupne godišnje učinkovitosti ispod vrijednosti iz točke a(i) (kogeneracijske jedinice (b), (d), (e), (f) (g) i (h) sukladno Dodatku I.), ili s ukupnom godišnjom učinkovitošću manjom od vrijednosti iz točka a(ii) (kogeneracijske jedinice (a) i (c) sukladno Dodatku I.), kogeneracija se izračunava prema sljedećoj formuli:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

gdje je

E_{CHP} – količina električne energije iz kogeneracije

- C – omjer električne i toplinske energije
 H_{CHP} - količina korisne topline iz kogeneracije umanjena za svu toplinu proizvedenu u odvojenim kotlovima ili postupkom izuzimanjem pare iz parnih generatora ispred turbine

Obračun električne energije iz kogeneracije mora se temeljiti na stvarnom omjeru toplinske i električne energije. Ako je omjer toplinske i električne energije određene kogeneracijske jedinice nepoznat, mogu se, naročito u statističke svrhe, koristiti sljedeće zadane veličine za jedinice tipa (a), (b), (c), (d) i (e) iz Dodatka I pod uvjetom da je izračunata električna energija iz kogeneracije manja ili jednaka ukupnoj proizvodnji električne energije u određenoj jedinici:

Vrsta jedinice	Zadani omjeri toplinske i električne energije, C
Plinska turbina kombiniranog ciklusa s rekuperacijom topline	0,95
Parna protutlačna turbina	0,45
Kondenzacijske turbine s oduzimanjem	0,45
Plinska turbina s rekuperacijom topline	0,45
Stroj s unutrašnjim izgaranjem	0,75

Ukoliko države članice uvedu zadane vrijednosti za omjer toplinske i električne energije za jedinice tipa (f), (g), (h), (i), (j) i (k) sukladno Dodatku I, takve se zadane vrijednosti moraju objaviti i dostaviti Komisiji.

- c) Ako se udio energetskog sadržaja utrošenog goriva u kogeneracijskom postupku vrati u kemikalijama ili reciklira, može se odbiti od utroška goriva prije izračunavanja ukupne učinkovitosti iz točke (a) i (b).
- d) Države članice mogu odrediti omjer toplinske i električne energije kao omjer između električne energije i korisne topline pri kogeneracijskom pogonu na nižoj snazi koristeći operativne podatke određene jedinice.
- e) Komisija utvrđuje u skladu s postupkom iz članka 14, stavka 2. detaljne naputke za provedbu i primjenu Dodatka II. uključujući odredbe o utvrđivanju omjera toplinske i električne energije.
- f) Države članice mogu za izračune iz točke (a) i (b) primijeniti i druge rokove za izvještavanje.

DODATAK III.

Metodologija za utvrđivanje učinkovitosti kogeneracijske proizvodnje

Vrijednosti koje se koriste za izračunavanje učinkovitosti kogeneracijske proizvodnje i uštede primarne energije utvrđuje se na temelju očekivanog i stvarnog rada jedinice u normalnim pogonskim uvjetima.

a) Kogeneracija visokog učinka

U smislu ove Direktive kogeneracijska proizvodnja visokog učinka mora ispunjavati sljedeće kriterije:

- Kogeneracijska proizvodnja iz kogeneracijskih jedinica daje uštede primarne energije izračunate prema točki (b) od najmanje 10% u odnosu na reference za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije;

- proizvodnja iz malih i mikro kogeneracijskih jedinica koja daje uštede primarne energije može se kvalificirati kao kogeneracija visokog učinka;

b) *Izračunavanje ušteda primarne energije*

Iznos uštede primarne energije iz kogeneracijske proizvodnje sukladno Dodatku II. izračunava se po sljedećoj formuli:

$$PES = \left[1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right] \times 100\%$$

gdje je

- PES – ušteda primarne energije
- CHP H_η – toplinski učinak iz kogeneracijske proizvodnje definiran kao godišnja proizvodnja korisne topline podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju ukupne korisne topline i električne energije iz kogeneracije.
- Ref H_η – toplinski učinak reference za odvojenu proizvodnju topline
- CHP E_η – učinak električne energije iz kogeneracijske proizvodnje definiran kao ukupna električna energija iz kogeneracije podijeljena utroškom goriva za proizvodnju ukupne topline i električne energije iz kogeneracije. Tamo gdje kogeneracijske jedinice proizvode mehaničku energiju, godišnja električna energija iz kogeneracije može se povećati dodatnim elementom koji predstavlja iznos električne energije koji je jednak iznosu mehaničke energije. Ovaj dodatni element nije osnova za pravo na dobivanje jamstva o porijeklu iz članka 5.
- Ref E_η – učinak električne energije reference za odvojenu proizvodnju električne energije

c) *Izračunavanje ušteda energije uz pomoć alternativnog obračuna iz članka 12, stavka 2.*

Ako se uštede primarne energije za postupak izračunavaju u skladu s člankom 12, stavka 2, uštede primarne energije izračunavaju se prema formuli iz točke (b) ovog Dodatka zamjenjujući

'CHP H_η' s 'H_η' i

'CHP E_η' s 'E_η'

gdje:

'H_η' znači toplinski učinak u postupku, definiran kao godišnja proizvodnja topline podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju ukupne topline i električne energije.

'E_η' znači učinak električne energije u postupku definiran kao godišnja proizvodnja električne energije podijeljena s utroškom goriva za proizvodnju ukupne topline i električne energije. Ukoliko kogeneracijska jedinica proizvodi mehaničku energiju, godišnja električna energija iz kogeneracije može se uvećati dodatnim elementom koji predstavlja iznos električne energije koji je jednak iznosu mehaničke energije. Ovaj dodatni element ne ovlašćuje na dobivanje jamstva o porijeklu iz članka 5.

- d) Države članice mogu prihvatiti druge rokove za podnošenje izvještaja osim jednogodišnjih, a u svrhu obračuna iz točke (b) i (d) ovog Dodatka.
- e) Za mikro kogeneracijske jedinice obračun ušteda primarne energije može se temeljiti na potvrđenim podacima.

f) *Referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije*

Načela za određivanje referenci za odvojenu proizvodnju toplinske i električne energije iz članka 4. stavka 1. i u formuli iz točke (b) ovog Dodatka utvrđuju pogonsku učinkovitost odvojene proizvodnje toplinske i električne energije koju bi kogeneracija trebala zamijeniti.

U izračunavanju referentnih vrijednosti učinkovitosti, primjenjuju se sljedeća načela:

1. Za kogeneracijske jedinice definirane u članku 3, usporedba s odvojenom proizvodnjom električne energije temelji se na načelu usporedbe sličnih kategorija goriva.
2. Svaka kogeneracijska jedinica se uspoređuje sa svojom najdostupnijom i ekonomski najučinkovitijom tehnologijom za odvojene proizvodnje toplinske i električne energije na tržištu u godini izgradnje kogeneracijske jedinice.
3. Referentne vrijednosti učinkovitosti za kogeneracijske jedinice starije od 10 godina utvrđuju se na referentne vrijednosti 10-godišnjih jedinica.
4. Referentne vrijednosti učinkovitosti za odvojenu proizvodnju električne energije i topline odražavaju klimatske razlike između država članica.

DODATAK IV.

Kriteriji za analizu nacionalnih potencijala za kogeneraciju visokog učinka

- a) Analiza nacionalnih potencijala iz članka 6. razmatra:
 - Vrstu goriva koji će se vjerojatno koristiti za realizaciju kogeneracijskih potencijala, uključujući konkretna razmatranja potencijala za povećanje korištenja obnovljivih izvora na nacionalnom tržištu toplinske energije putem kogeneracije
 - Vrstu kogeneracijskih tehnologija navedenih u Dodatku I. koje će se vjerojatno koristiti za realizaciju nacionalnih potencijala
 - Vrstu odvojene proizvodnje toplinske i električne energije ili, ukoliko je to moguće, mehaničke energije koju će kogeneracija visokog učinka vjerojatno zamijeniti,
 - Podjelu potencijala na modernizaciju postojećih i izgradnju novih kapaciteta.
- b) Za svaku od tri kategorije iz točke a), analiza obuhvaća odgovarajuće mehanizme za ocjenu ekonomske učinkovitosti - u smislu ušteda primarne energije - povećanog udjela kogeneracije visokog učinka u ukupnom asortimanu energetskih proizvoda na nacionalnom tržištu. Analiza ekonomske opravdanosti također uzima u obzir nacionalne obaveze prihvaćene u kontekstu obaveza koje je Zajednica prihvatila u vezi s klimatskim promjenama na temelju Protokola iz Kyota Okvirne konvencije UN o klimatskim promjenama.
 - Vrstu energetskih proizvoda koji će se vjerojatno koristiti u realizaciji kogeneracijskih potencijala, uključujući specifična razmatranja potencijala za povećanje upotrebe obnovljivih izvora na nacionalnim tržištima toplinske energije dobivene iz kogeneracije.
 - Vrstu kogeneracijske tehnologije kako su ove navedene u Dodatku I, a koje će se vjerojatno koristiti u realizaciji nacionalnih potencijala.
 - Vrstu odvojene proizvodnje toplinske i električne energije koju će kogeneracija visokog učinka vjerojatno zamijeniti.
 - Podjela potencijala na modernizaciju postojećih i izgradnju novih kapaciteta.

- c) Analiza mora obuhvatiti i odgovarajuće mehanizme procjene ekonomičnosti – u pogledu uštede primarne energije – povećanja udjela kogeneracije visokog učinka u ukupnoj energetskog asortimana na nacionalnom tržištu. Analiza ekonomičnosti mora uzeti u obzir nacionalne obveze preuzete u kontekstu obveza u pogledu klimatskih promjena koje je Zajednica preuzela na osnovu Protokola iz Kyota Okvirne Konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama.
- d) Analiza nacionalnih kogeneracijskih potencijala određuje potencijale za 2010, 2015, i 2020. godinu, te uključuje, ukoliko je moguće, odgovarajuće procjene troškova za svaku od navedenih godina.